

БОРИС ПАСТЕРНАК: ГЕТСИМАНСЬКИЙ САД

(З роману «Доктор Живаго»)

Зірки далеко блимали, байдуже
Від них світилась шляху кривина.
Оливну гору шлях обняв півкружжям
Там, де під ним Кедрон-ріка зрина.

Прогалина вривалася зненацька,
Її продовжував Чумацький шлях.
Олив сиваве срібло чудернацьке
Вправлялось у повітряних стрибках.

Був скраю чийсь там ґрунт, укритий садом.
При мурі учнів залишивши, він
Сказав їм: «Тоскний, тужний смерти задум.
Чувайте. Будьте тут за цих годин.»

Він зрікся протиборства, мов облуди
Отих речей, позичених на час,
Всеvlади зрікся й сил являти чуда,
Він був тепер як кожен смертний з нас.

Простори ночі укладали обрис
Нищівної границі небуття.
Вселенна — незаселений крайобраз,
Лиш цей садок був житлу накриття.

Зоривши в чорні нори неба й долу,
Які не мали краю, ні кінця,
Щоб чаша смерти оминула долю,
В кривавім поті він благав отця.

Злагіднив пориви великомучні,
За огорожу вийшов. Долілиць
Куняли в тирсі придорожній учні
З безглуздим виразом сліпих зіниць.

Збудив їх: «Ви ж від Господа причасні
До днів моїх, тим часом бозна де
Лягли ви покотом. Таж своєчасне
Для сина чоловічого гряде.»

І щойно він сказав, де й не взялися
Невільники, загопи волоцюг,
Мечі і смолоскипи, — й сміхом лиса
Чолує Юда наброду ланцюг.

Спротивився Петро тим горлорізам,
Одному вухо лезом відрубав.
Та чує: «Бій не виграють залізом.
Людино, в піхви меч. Не тим ти прав.

Невже ж бо безліч воїнів крилатих
Мій батько б вирядити тут не зміг?
Я зацілів би в непробивних латах,
І ворог би звідсіль побіг без ніг.

Та у життьовій книзі шпальта владно
Розкрилась вартісніш з усіх святинь.
Тут здійсниться написане докладно.
Хай повно здійсниться воно. Амінь.

Ти бачиш, як сторіччя по сторіччі
Вогнем казково збіглись в мить одну.
Я в свідки велич зву страшної притчі,
Стражденно, добровільно йду в труну.

Ввійду в труну і встану післязавтра,
На третій день, і, мов гурти плотів,
Мов судна, скличе ери судна ватра,
Яку заздалегідь я воплотив.»

Переклав Ігор КОСТЕЦЬКИЙ